

prima instanță: S. Tizu

dosarul nr. 2ra-1132/17

instanța de apel: M. Ciugureanu, A. Minciuna, L. Popova

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mazur Dmitrii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Dmitrii împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Serom Auto Grup” cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Mazur Dmitrii, reprezentat de avocatul Podlesnov Alexandr și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 23 martie 2015 Mazur Dmitrii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 02 octombrie 2014 de către inspectorul de patrulare INP - Vizir Vasile, în conformitate cu art. 228 alin.(2) Cod contravențional, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, în baza căruia i-a fost aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, cu ridicarea plăcuțelor de înmatriculare a automobilului de model Hyundai Sonata n/î K DM 010.

Susține reclamantul că drept temei pentru întocmirea procesului-verbal a servit faptul că geamurile laterale ale portierelor din față a automobilului sunt umbrite.

Invocă reclamantul că prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014 a fost admisă contestația sa împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind anulat procesul-verbal și decizia INP din 02 octombrie 2014 întocmită în privința sa în baza art. 228 alin. (2) Cod contravențional.

Menționează că din motiv că colaboratorii de poliție au ridicat plăcuțele de înmatriculare de pe automobilul său, la data 02 octombrie 2014 a fost ilegal privat de posibilitatea de a se deplasa cu automobilul de model Hyundai Sonata cu n/î K DM 010.

Totodată, relatează că în urma acestui fapt, a fost nevoit să încheie cu SRL „Ebooking” la 02 octombrie 2014 un contract de locațiune a automobilului de model Chevrolet Epica cu n/î C OT 801, care a fost valabil până la data de 01 decembrie 2014, iar serviciile de locațiune a automobilului menționat l-au costat 23 576,00 lei.

De asemenea, afirmă că luând în considerație că automobilul său de model Hyundai Sonata este dotat cu un motor diesel, care consumă în mediu 8,2 litri de motorină pentru 100 de km, iar automobilul închiriat de model Chevrolet Epica este dotat cu un motor de benzină, care consumă în mediu 12 litri de benzină pentru 100 de km, i-a fost cauzat un prejudiciu material exprimat în diferența de consumul a automobilelor de combustibil, precum și prin diferența între prețuri la diferite feluri ale combustibilului.

Insistă reclamantul că în perioada închirierii automobilului a parcurs distanța de 4 580 km, pentru care a cumpărat 549,6 litri de benzină (18,15 lei/litru, conform bonurilor de plată) în suma totală de 9 975,00 lei, or, în cazul în care aceiași distanța ar fi fost parcursă cu automobilul său, prețul deplasărilor l-ar fi costat suma de 6 647,00 lei.

Respectiv, consideră că suma prejudiciului în partea dată constituie 3 328,00 lei.

Totodată, în urma intentării ilegale în privința sa a unei proceduri contravenționale i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 26 904,00 lei, pe care o solicită de a fi recuperată în volum deplin.

Invocă că, în rezultatul acțiunilor abuzive ale colaboratorilor de poliție a fost atras ilegal la răspundere contravențională, fapt ce i-a cauzat suferințe psihice, provocate inclusiv prin necesitatea apărării drepturilor sale în instanța de judecată. La fel, acțiunile ilegale ale agentului constatator au dus la imposibilitatea îndelungată de a se folosi de proprietatea sa (automobilul), în legătură cu ce estimează prejudiciul moral cauzat în sumă egală cu prejudiciul material, și anume 26 904,00 lei.

Solicită reclamantul încasarea prejudiciului material în sumă de 26 904,00 lei, a prejudiciului moral în sumă de 26 904,00 lei, care urmează a fi transferată pe contul Asociației Obștești ”Salvați viața” și a cheltuielilor de judecată.

La data de 08 septembrie 2015, reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Poliție a prejudiciului material în sumă de 1 769,00 euro, calculată în valuta națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii și suma de 3 328,00 lei, a prejudiciului moral în sumă de 26 904,00 lei, care urmează a fi transferată ulterior pe contul Asociației Obștești „Salvați viața”, și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 septembrie 2015 a fost dispusă atragerea în proces în calitate de copârât a Inspectoratului General de Poliție.

La data de 03 noiembrie 2015 reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Poliție în beneficiul său a prejudiciului material în suma de 1 769,00 euro, calculată în valuta națională conform cursului oficial al BNM la

data executării hotărârii și suma de 9 977,11 lei, a prejudiciului moral în sumă de 33 553,11 lei, care urmează a fi transferată pe contul Asociației Obștești „Salvați viața” și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, SRL „Serom Auto Grup”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de Mazur Dmitrii, reprezentat de avocatul Podlesnov Alexandr și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2016.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. art. 315 alin. (1), (2), (4), 316 alin. (1), 1398 alin. (1), 1422 alin. (1) Cod civil.

Instanța de apel a respins argumentul reclamantului în sensul imposibilității realizării dreptului său de folosire a autoturismului ce-i aparține cu drept de proprietate, și a constatat că deși a avut posibilitate reală de a-și restitui plăcuțele de înmatriculare a automobilului său în ziua în care acestea au fost ridicate, prin prezentarea acestuia cu neajunsurile depistate, înlăturate, nu s-a folosit de dreptul său la data de 02 octombrie 2014.

Mai mult ca atât, instanța de apel a relevat concluzia instanței de fond cu privire la inexistența prejudiciului direct adus lui Mazur Dmitrii prin retragerea numerelor de înmatriculare a autoturismului de model Hyundai Sonata - K DM 010, or, la data de 03 aprilie 2013 între Mazur Dmitrii și SRL „Serom Auto Grup” a fost încheiat un contract de arendă, prin care Mazur Dmitrii a dat în arendă agentului economic menționat, automobilul de model Hyundai Sonata, cu n/î K DM 010, ce-i aparține cu drept de proprietate cu titlu gratuit. Termenul de arendă a bunului fiind 03 aprilie 2013 – 03 aprilie 2015.

În acest context, instanța de apel a constatat netemeinicia argumentului reclamantului cu referire la imposibilitatea folosirii automobilului personal și respectiv prejudiciul adus în urma acestui fapt, și l-a apreciat critic, or, în speța dată a atestat că reclamantul Mazur Dmitrii a solicitat un drept ce nu îi aparține, în situația în care bunul a fost transmis cu titlu gratuit, iar în cazul în care arendașul SRL „Serom Auto Grup” nu a putut să utilizeze mijlocul de transport arendat, acesta respectiv era și este în drept de a înainta acțiune civilă în acest sens pentru apărarea dreptului său și nicidecum arendatorul căruia nu i-a fost încălcat nici un drept conform contractului.

Instanța de apel, luând în considerație faptul că deși potrivit legislației în vigoare, persoanei căreia i-au fost ridicate plăcuțele cu numere de înmatriculare în corespundere cu prevederile pct. 121 a Regulamentului circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, îi sunt restituite după înlăturarea neajunsului cu prezentarea repetată spre inspectare a mijlocului de transport, a concluzionat că aceste acțiuni nu au fost întreprinse de către reclamant, decât la data de 01 decembrie 2014, timp în care acesta a luat în locațiune un mijloc de transport și a achitat pentru utilizarea acestuia, acțiuni care în opinia instanței de apel, nu le pot fi imputate pârâților, deoarece nu au fost condiționate de către aceștia, ci au fost îndeplinite la intenția exclusivă a reclamantului.

La data de 06 aprilie 2017, Mazur Dmitrii a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au neglijat că acțiunea înaintată este bazată pe faptul încălcării dreptului de proprietate a lui Mazur Dmitrii asupra automobilului de model Hyundai Sonata, cu n/î K DM 010, prin retragerea plăcuțelor de înmatriculare, fapt ce l-a privat de dreptul de folosință a proprietății sale.

Insistă că în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că, la cercetarea cazului contravențional de către agentul constator nu au fost acumulate careva probe care să confirme vinovăția lui Mazur Dmitrii în comiterea contravenției imputate, procesul-verbal fiind bazat în exclusivitate pe afirmațiile agentului constator.

Reiterează că nu îi sunt opozabile reproșurile instanțelor civile în partea invocării numai încălcărilor de procedură la întocmirea procesului-verbal contravențional în privința sa și neemiterii pe marginea contestației examinate a unei încheieri interlocutorii.

Afirmă că acuzațiile aduse unei persoane în baza Codului contravențional sunt ca și cele de natură penală, fapt ce duce la aplicarea prevederilor art. 390 Cod de procedură penală, care prevede că sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Indică că procesul contravențional intentat în privința sa a fost încetat și dânsul a fost restabilit conform art. 441 alin. (2) Cod contravențional în toate drepturile.

Relevă că nu a avut ce înlătura din neajunsurile pretins depistate de către colaboratorii poliției de patrulare și respectiv este neîntemeiat ca instanțele să indice că reclamantul nu s-a folosit de dreptul prevăzut de pct. 121 alin. (1) lit. e) din Regulamentul circulației rutiere.

Susține că acțiunile ilegale ale agentului constator au dus la imposibilitatea îndelungată de a se folosi de proprietatea sa, și anume de automobil, în legătură cu care fapt prejudiciul moral cauzat îl estimează în sumă egală cu prejudiciul material, adică în mărime de 26 904 lei.

Menționează că instanța de fond în mod arbitrar a constatat că Mazur Dmitrii, nefiind angajat la SRL „Serom Auto Grup” nu a putut să solicite compensarea cheltuielilor pentru combustibil, pentru că cerința reclamantului în acest sens a fost formulată în baza contractului de arendă, ci nu în baza relațiilor salariale cu angajatorul.

Relevă că dreptul de proprietate încălcat prin întocmirea procesului-verbal contravențional urmează a fi apărat conform Codului civil de către proprietar, și nu de arendaș, care este în drept să înainteze acțiune doar pentru încălcarea clauzelor contractului de arendă.

Remarcă că faptul tragerii ilegale la răspundere contravențională, privarea de dreptul de a folosi autovehiculul și necesitatea adresării în instanța de judecată în mod evident denotă despre consecințele psihice negative asupra sa.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 25 ianuarie 2017, a fost expediată în adresa recurentului la data de 10 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 1651 (f. d. 156), iar recurentul insistă că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel la data de 27 februarie 2017.

Alte date care ar confirma contrariul și care ar demonstra recepționarea copiei deciziei instanței de apel la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 06 aprilie 2017 în termen.

La data de 12 mai 2017, în adresa intimațiilor Inspectoratul General de Poliție, Ministerul Afacerilor Interne și SRL „Serom Auto Grup” a fost expediată copia recursului declarat de către Mazur Dmitrii, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 13 iunie 2016 Inspectoratul General de Poliție a depus referință la recursul declarat de Mazur Dmitrii împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, prin care a susținut că cererea de recurs este neîntemeiată, nemotivată și a solicitat declararea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mazur Dmitrii, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mazur Dmitrii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Mazur Dmitrii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mazur Dmitrii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Mazur Dmitrii, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva